Очевидно, що така інтенсивна взаємодія має здійснюватись у спеціальний спосіб, зокрема на рівні прямого обміну даними між відповідними серверами ДКСУ та МФУ. Тому основними параметрами компоненти Т у даному кластері є виділені лінії зв'язку між МФУ і ДКС.

У зв'язку з обробкою інформації у різних інформаційно–аналітичних системах суб'єктів цього кластера виникають проблеми при обміні даними, консолідації даних, а також породжується багато «перехідних таблиць» від одних форм нормативно–довідкової інформації до інших.

При відсутності електронно–цифрового підпису важко забезпечити належний рівень захисту даних.

Одним із варіантів вдосконалення інформаційної взаємодії в кластері МФУ – ДКСУ центрального рівня є створення спільного для МФУ і ДКС централізованого сховища даних, а саме інтеграцію інформаційних ресурсів Мінфіну і Державної казначейської служби на базі централізованої інформаційної системи управління державними фінансами шляхом формування єдиної апаратної та програмної платформи.

Висновки

Існуюча в Україні система управління державними фінансами сформувалася під впливом структурних змін, які відбулися в усіх сферах суспільного життя держави.

Проведений в роботі аналіз показав, що основним недоліком існуючої інформаційної інфраструктури системи управління державними фінансами є автономне функціонування інформаційно–аналітичних систем її учасників, відсутність відповідних центрів інтеграції та обробки інформації, засобів стандартизації та формалізації даних. Усе це причиняє до зниження ефективності функціонування СУДФ.

Одним із варіантів розв'язання вказаної проблеми є кластерний підхід до організації структури інформаційного обміну в СУДФ. Формування кластерів інформаційної взаємодії учасників СУДФ дає змогу структурувати цю взаємодію на основі функціонально–технологічних особливостей бюджетного процесу.

Саме завдяки організації вказаних кластерів появляється можливість формування стандартних функціональних і програмних рішень у сфері інформаційної взаємодії СУДФ, а також використання сучасних засобів веб–технологій.

При цьому технологія управління державними фінансами змінюватиметься шляхом поступового переходу від формування та передачі паперових документів і відповідних електронних файлів до роботи з єдиною інтегрованою інформаційною базою даних в інтерактивному режимі з використанням веб–технологій. Такий підхід забезпечить створення відповідного уніфікованого механізму доступу і управління інформацією у різнорідних інформаційних середовищах.

Усе це дозволить підняти на новий якісний рівень функціонування сучасної системи управління державними фінансами.

Список використаних джерел

1. Розпорядження КМ від 17.10.2007 №888–р «Про схвалення Стратегії модернізації системи управління державними фінансами». [Електрон. ресурс]. Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/888–2007–%D1%80

2. Наказ Міністерства фінансів України, Державної казначейської служби України та Державної фінансової інспекції України від 01.06.2013 №569/90/127 «Про затвердження Плану заходів щодо реалізації Стратегії модернізації системи управління державними фінансами». [Електрон. ресурс]. Режим доступу: http://minfin.gov.ua/control/uk/publish/category/main?cat_id=13987

3. Математические методы и модели в экономике: / И.В. Торкатюк и др.; под. общ. ред. В.И. Торкатюка; Харьк. нац. акад. гор. хоз–ва. – Х.: ХНАГХ, 2012. – 321 с.

4. Marecka E. Modele matematyczne i algorytmy konwersji kredytow walutowych // Zeszyty Naukowe Wyzszej Szko□y Informatyki i Zarzadzania. – №25. – 2005. – S. 61–72.

5. Маломуж Т.В. Моделі та інформаційна технологія підтримки прийняття рішень з управління бюджетом регіону: автореф. дис. канд. техн. наук: 05.13.06 / Маломуж Т.В.; Херсонський держ. технічний ун–т. – Херсон, 2004. – 20 с.

6. Буньківська О.В. Інформаційний простір: соціокультура сутність, стан та проблеми функціонування в Україні: автореф. дис. канд. мистецтвознав.: 26.00.01 / О.В. Буньківська; Київ. нац. ун–т культури і мистец. – К., 2009. – 19 с.

7. Деякі питання побудови інноваційно–інформаційних кластерів // А.В. Ямчук / Проблеми науки. – 2012. – №4. – С. 10–15.

8. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 №2456–VI. [Електрон. ресурс] – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2456–17

9. Указ Президента України від 08.04.2011 №446 «Положення про Міністерство фінансів України». [Електрон. ресурс] – Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/446/2011

УДК 332.64

О.В. КУСТОВСЬКА,
к.е.н., доцент кафедри землевпорядного проектування,
Національний університет біоресурсів і природокористування України,
О.О. ГЛАДКА,
студентка магістратури факультету землевпорядкування,
Національний університет біоресурсів і природокористування України

Аналіз проведення нормативної грошової оцінки земель населених пунктів

Висвітлено результати проведення нормативно–грошової оцінки земель населених пунктів. Доведено потенціал нормативної грошової оцінки в частині позитивного впливу на соціально–економічний стан населених пунктів.

Ключові слова: *нормативна грошова оцінка, землі населених пунктів, аналіз розміру грошової оцінки, земельний податок.*

© О.В. КУСТОВСЬКА, О.О. ГЛАДКА, 2014

О.В. КУСТОВСКАЯ,
к.е.н., доцент кафедры землеустроительного проектирования,
Национальный университет биоресурсов и природопользования Украины,
О.О. ГЛАДКАЯ,
студентка магистратуры факультета землеустройства,
Национальный университет биоресурсов и природопользования Украины

Анализ проведения нормативной денежной оценки земель населенных пунктов

Представлены результаты проведения нормативно–денежной оценки земель населенных пунктов. Доказан потенциал нормативной денежной оценки в части положительного влияния на социально–экономическое положение населенных пунктов.

Ключевые слова: *нормативная денежная оценка, земли населенных пунктов, анализ размера денежной оценки, земельный налог.*

The results of carrying out the regulatory monetary value of land settlements. Proven potential normative monetary value in terms of positive impact on the socio–economic status of settlements.

Keywords: *normative monetary evaluation, land settlements, analysis of the size of the monetary assessment, the land tax.*

Постановка проблеми. Минулий рік був знаковим у проведенні нормативної грошової оцінки земель населених пунктів, оскільки Національним планом дій на 2013 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010–2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» було постановлено завдання стовідсотково завершити роботи з нормативної грошової оцінки земель населених пунктів відповідно до статті 13 Закону України «Про оцінку земель» [3].

Станом на 1 січня 2012 року стовідсотково було завершено проведення первинної оцінки населених пунктів лише у восьми регіонах, а на 1 січня 2013 року такі роботи проведені вже по 17 регіонах.

Цікавим об'єктом визначення нормативної грошової оцінки є с. Мирне Брилівської селищної ради Цюрупинського району Херсонської області. У 2011 році була проведена нормативно грошова оцінка. Загальна вартість освоєння та облаштування території с. Мирне становить 8457,2520 тис. грн., з яких основна частина припадає на шляхи та шляхопроводи (81,6%) [2].

Середня (базова) вартість 1 кв. м земель с. Мирне Цюрупинського району Херсонської області обчислена відповідно до «Порядку нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів» та становить 18,10 грн./кв. м. Середня (базова) вартість 1 кв. м земель несільськогосподарського призначення:

– земель комерційного використання 60,08 грн.;

– земель житлової забудови 18,61 грн.

Грошова оцінка 1 га земель по базовому сільськогосподарському підприємству станом на 01.01.2011 (з урахуванням індексації згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 12.05.2000 №785) становить: ріллі – 10944 грн., багаторічних насаджень – 0 грн., сіножатей – 0 грн.; пасовищ – 2368 грн. [7].

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Завдяки зусиллям Держземагентства України торік було забезпечено в повному обсязі реалізацію вимог статті 13 Закону України «Про оцінку земель» і виконано завдання Президента України, визначене Національним планом дії на 2013 рік. На виконання рішень колегії Держземагентства України від 22 березня та 5 липня 2013 року територіальними органами складено та погоджено з головами (заступниками голів) облдержадміністрацій плани–графіки проведення робіт із нормативної грошової оцінки земель населених пунктів на 2013–2014 оціночний рік. Необхідно було провести оцінку 4406 населених пунктів. Своєчасно такі роботи було проведено по 4134 населених пунктах, або 93,8% від запланованого. Своєчасно не проведено оцінку в 272 населених пунктах у 14 регіонах України, що, зважаючи на пункт 271.2 ст. 271 Податкового кодексу України, не дозволить застосувати результати такої оцінки з 1 січня 2014 року [1].

Найбільша кількість населених пунктів, не охоплених проведенням грошової оцінки, в Івано–Франківській (177) та Луганській (39) областях.

З урахуванням заборгованості у першому та другому півріччях 2013 року та необхідності оновлення оцінки, проведеної до 2007 року, загальний обсяг робіт на перше півріччя 2014 року становить 1176 населених пунктів, або 4% від їх загальної кількості. Варто звернути увагу, що у першому півріччі 2014 року необхідно провести нормативну грошову оцінку в десяти населених пунктах України з населенням понад 100 тис. осіб, а саме у містах Дніпропетровську, Івано–Франківську, Чернівцях, Луцьку, Сумах, Луганську, Житомирі, Лисичанську, Ужгороді та в місті Києві. У результаті оновлення нормативної грошової оцінки земель, яких місцеві бюджети найбільше відчуватимуть збільшення надходжень від плати за землю. Найбільші обсяги робіт необхідно виконати по Івано–Франківській (217), Житомирській (171) та Рівненській (110) областях.

Занепокоєння викликає стан проведення нормативної грошової оцінки населених пунктів Івано–Франківській області, що викликано як кількісним, так і територіальними аспектами. Аналіз стану проведення нормативної грошової оцінки в 2013 році в Івано–Франківській області показав, що найбільша кількість населених пунктів, що потребувала проведення нормативної грошової оцінки, розміщено в гірських районах області. Проте значний обсяг робіт з нормативної грошової оцінки земель в Івано–Франківській області на перше півріччя 2014 року є наслідком безвідповідального ставлення органів місцевого самоврядування до проведення відповідних робіт протягом останніх років, оскільки оцінку 39% населених пунктів необхідно було оновлювати ще до 2013 року [1].

Аналізуючи розмір податку за землю при проведеній нормативній грошовій оцінці земель населених пунктів на прикладі Верховинського району Івано–Франківської області та ставок податку відповідно до статті 275 Податкового кодексу України, бачимо, що по населених пунктах, в яких нормативна грошова оцінка земель потребувала оновлення ще у першому півріччі 2013 року, розмір земельного податку є значно нижчим за розмір земельного податку відповідно до ставок, передбачених Податковим кодексом України за відсутності проведеної оцінки.

Зазначені дані свідчать про необхідність своєчасного оновлення нормативної грошової оцінки земель населених пунктів. Зволікання з проведення такої оцінки має безпосередній негативний вплив на наповнення місцевих бюджетів. Про необхідність своєчасного оновлення нормативної грошової оцінки земель населених пунктів свідчить також порівняльний аналіз показників середньої (базової) вартості 1 кв. м земель населених пунктів з чисельністю населення понад 500 тис. осіб станом на 1 січня 2013 року.

Отже, зростання середньої (базової) вартості 1 кв.м земель за зазначений період коливається від 1,7 раза в м. Донецьку до 2,6 раза в містах Києві і Львові.

Метою статті є аналіз результатів проведення нормативної грошової оцінки земель населених пунктів в Україні за 2013 рік.

Виклад основного матеріалу. По Україні середня (базова) вартість 1 кв. м земель населених пунктів (за даними Довідника показників нормативної грошової оцінки земель населених пунктів) зросла в 2013 році у порівнянні з 2005 роком на 47,7 грн. за 1 кв. м, або в 2,3 раза (рис. 1).

Динаміка надходжень від плати за землю свідчить про щорічне їх зростання. В 2012 році надходження від плати за землю зросли проти 2010 року на 3 млрд. грн., або в 1,2 раза, що перевищило прогнозні показники.

Вище наведене свідчить про потенціал нормативної грошової оцінки в частині позитивного впливу на соціально–економічний стан населених пунктів.

Держземагентство України разом із територіальними органами і надалі мають активно впливати на процес підтримання в актуальному стані нормативної грошової оцінки земель населених пунктів.

Хотілося б також відзначити, що з 26 листопада 2013 року при проведені нормативної грошової оцінки земельної ділянки несільськогосподарського призначення за межами населеного пункту варто керуватися такими документами:

– Методикою нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель населених пунктів), затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 року за №1278 [5];

– Порядком нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель населених пунктів), затвердженим наказом Мінагрополітики України від 22.08.2013 №508.

Адже постановою Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 за №1278 було затверджено Методику нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель населених пунктів). До 26 листопада 2013 року діяв Порядок нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель у межах населених пунктів), затверджений спільним наказом Держкомзему України, Мінагрополітики України, Мінбуду України, Держкомлісгоспу України, Держводгоспу України, Української академії аграрних наук від 27.01.2006 №18/15/21/11. Зазначений порядок втратив свою чинність 26 листопада 2013 року на підставі спільного наказу Мінагрополітики, Мінрегіонрозвитку, Мінекології і природних ресурсів, Національної академії аграрних наук від 21.10.2013 №620/504/432/116 «Про визначення таким, що втратив чинність, наказу Держкомзему України, Мінагрополітики України, Мінбуду України, Держводгоспу України, Української академії аграрних наук від 27 січня 2006 року 19/16/22/11/17/12» [4].

Однак прийняття наказу від 21.10.2013 №620/504/432/116, своєю чергою, було обумовлене прийняттям наказу Мінагрополітики від 22.08.2013 №508 (набрав чинності 27.09.2013), яким затверджено Порядок нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель населених пунктів).

Постановою Кабінету Міністрів України від 25.03.95 №213 затверджена «Методика грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів». Відповідно розроблений «Порядок грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів», затверджений спільним наказом Держкомзему України, Мінсільпроду України, Держкоммістобудування України та Української академії аграрних наук від 27.11.95 №76/230/325/150.

Грошова оцінка сільськогосподарських земель – це капіталізований рентний дохід, який одержують при виробництві сільськогосподарських культур на земельній ділянці. Вона визначається розміром щорічного одержуваного рентного доходу з урахуванням строку його капіталізації і залежить від розміру процентної ставки за користування кредитом.

В Україні створена нормативно–правова база для здійснення економічної та грошової оцінок земель. Правовою основою проведення оцінки земель є Земельний кодекс України, закони України «Про оцінку земель», «Про оренду землі», «Про фіксований сільськогосподарський податок», «Про стимулювання розвитку сільського господарства а період 2011–2004 років», «Про державну підтримку сільського господарства України», «Про землеустрій», «Про державний земельний кадастр», «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)», інші нормативно–правові акти, прийняті відповідно до цих законів.

Законом України «Про оцінку земель», який прийнято у 2003 році, передбачене нормативно–методичне регулювання оцінки земель через відповідні нормативно–правові акти, що встановлюють порядок проведення оцінки земель, склад і зміст технічної документації з урахуванням вимог положень національних стандартів. Він спрямований на регулювання відносин, пов'язаних з процесом оцінки земель, забезпечення проведення оцінки земель, з метою захисту законних інтересів держави та інших суб'єктів правовідносин у питаннях оцінки земель.

Використання землі в Україні є платним (ст. 206 Земельного кодексу). Об'єктом плати за землю є земельна ділянка. Відповідно до Податкового кодексу України (Розділ XIII. Плата за землю) власники землі та землекористувачі щорічно

сплачують за землю земельний податок, або орендну плату, виходячи з нормативної грошової оцінки земельних ділянок.

Норми Закону України «Про оренду землі» врегульовують розміри орендної плати. Законом визначено, що річна орендна плата за земельні ділянки, які перебувають у державній або комунальній власності, не може перевищувати 12% їх нормативної грошової оцінки. У відсотках до грошової оцінки земель сільськогосподарських угідь встановлюються і ставки фіксованого сільськогосподарського податку згідно із Законом України «Про фіксований сільськогосподарський податок», розмір якого залежить від величини нормативної грошової оцінки земель.

Починаючи з 2000 року нормативна грошова оцінка земель сільськогосподарського призначення щороку індексується згідно з постановою Кабміну від 12.05.2000 №783 «Про проведення індексації грошової оцінки земель». Постановою Кабінету Міністрів від 31.10.2011 №1185 «Про внесення зміни до Методики нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів» доповнено пункт 19 чинної Методики: «для врахування змін у рентному доході, який створюється при виробництві зернових культур, до показників нормативної грошової оцінки ріллі, проведеної станом на 1 липня 1995 року, застосовується коефіцієнт 1,756». Ця постанова діє з 1 січня 2012 року, в результаті якої нормативна грошова оцінка 1 га ріллі в Україні підвищилася до 20 635 грн. (з 3674 грн. на 01.07.95).

Історія землеоціночних робіт свідчить, що показники оцінки земель періодично підлягають поновленню або ж коригуванню. Викликається це змінами, які відбуваються у самих ґрунтах, а також у результаті господарського використання земель. Підвищуються вимоги до вихідних показників оцінки земель, виникає необхідність в удосконаленні методичних підходів з урахуванням комплексу основних факторів, які впливають на оцінку земель.

Після проведення оцінки земель відбулися значні зміни в аграрному секторі економіки, а саме: значно підвищилися ціни на промислову продукцію, яка споживається сільським господарством, що призвело до значного підвищення собівартості сільськогосподарської продукції; темпи зростання виробничих витрат випереджають темпи приросту врожайності сільськогосподарських культур, у тому числі і зернових; змінилися умови і ціни реалізації сільськогосподарської продукції відповідно до ринкових умов. Зниження ефективності виробничих витрат пояснюється необґрунтованим зростанням цін на промислову продукцію і таким же необґрунтованим зниженням цін на сільськогосподарську продукцію. Водночас зростання матеріальних витрат не супроводжується підвищенням урожайності, що особливо важливо при визначені грошової оцінки земель. Фактичні дані про ефективність виробництва зернових культур є повністю відображають рентний дохід на різних за родючістю ґрунтах. Продовжується процес трансформації сільськогосподарських підприємств у ринкові структури; скоротилося внесення добрив, відповідно погіршилася родючість ґрунтів, у зв'язку з чим урожайність сільськогосподарських культур знизилася до рівня, який відповідає природній родючості ґрунтів.

В Україні за період 1996–2012 років на виробництві зернових культур спостерігається високий середньорічний темп зростання виробничих витрат і зовсім несуттєвий середні річний приріст урожайності. Якщо за цей період середньорічний темп зростання виробничих витрат в Україні становить 124,3%, то урожайність зернових культур – 101%.

Дотримання викладених основоположних принципів удосконалення методологічних підходів щодо проведення нормативної грошової оцінки сільськогосподарських угідь може бути забезпечене за умов:

– використання в розрахунках інформаційних даних щодо продуктивності оцінюваних таксономічних одиниць та витрат виробничого капіталу на одиницю продукції в єдиному часовому періоді;

– застосування єдиного оціночного критерію – диференціального (рентного) доходу – для економічної і нормативної грошової оцінки сільськогосподарських земель і єдиного алгоритму його обчислення, оскільки згідно із Земельним кодексом України та Законом України «Про оцінку земель» основою нормативної грошової оцінки земель є дані з економічної їх оцінки;

– уточнення об'єкта нормативної грошової оцінки – ґрунтового покриву сільськогосподарських угідь;

– обґрунтування коефіцієнта норми рентабельності, що характеризує ефективність поточних витрат виробництва, який би забезпечував рівень прибутку, необхідний для ведення розширеного відтворення і об'єктивне визначення диференціального (рентного) доходу;

У сучасних умовах пропонується здійснювати розрахунок нормативної грошової оцінки земель на основі нормативної (природної) урожайності зернових культур та нормативних виробничих витрат на їх вирощування. Критерієм грошової оцінки земель – диференціальний рентний дохід – визначається на підставі вихідних показників по кожній агрогрупі ґрунтів. Використовуючи структуру ґрунтового покриву земельної ділянки, сільськогосподарського підприємства, адміністративного району, області, розраховуються показники нормативної грошової оцінки земель відповідного рівня управління, тобто за принципом: «від часткового до загального» і «від загального до часткового».

Визначення показників нормативної грошової оцінки сільськогосподарських угідь на новій інформаційній основі дасть можливість більш точно оцінити земельні ділянки різних суб'єктів господарювання, здійснити справедливий перерозподіл земельної ренти на користь сільського господарства через запровадження земельного податку і орендної плати за землю залежно від її нормативної грошової оцінки.

Висновок

Завдяки зусиллям Держземагентства України за останні роки було проведено нормативно грошову оцінку земель населених пунктів майже по всій території України. Наявність оцінки землі створює можливість органами місцевого самоврядування поряд з нормативно–організаційними методами управління розвитку території, реалізувати свої регулятивні повноваження на підставі створення економічних умов і стимулів раціонального використання земель, створити необхідну основу для формування фінансово–економічної бази місцевого самоврядування за рахунок справляння плати за землю.

Список використаних джерел

1. Проведення нормативної грошової оцінки земель населених пунктів: підсумки 2013 року та завдання на 2014 рік / Є. Бердніков, Ю. Микитенко, С. Прикопенко // Землевпорядний вісник. – К., 2014. – №1. – С. 5–7.

2. Інтернет ресурс: http://uk.wikipedia.org

3. Про оцінку земель: Закон України від 11.12.2003. №1378–IV. – Режим доступу: http: zakon.rada.gov.ua

4. Методичні основи грошової оцінки земель в Україні: Наукове видання / Дехтяренко Ю.Ф., Лихогруд М.Г., Манцевич Ю.М., Палеха Ю.М. – К.: ПРОФІ, 2006. – 624 с.

5. Методика нормативної грошової оцінки земель несільськогосподарського призначення (крім земель населенихпунктів): Постанова Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 №1278.

6. Оцінка земель в Україні: історичні та методологічні аспекти / Н. Солов'янко// Землевпорядний вісник. – К., 2014. – №2. – С. 36–39.

7. Технічна документація з нормативної грошової оцінки земель с. Мирне Цюрупинського району Херсонської області: Розробник – ТОВ «Консалтингова фірма Спектр». – Херсон, 2011. – 27 с.

УДК 911.375.3(188)(477–25)–048.35

Р.М. КРАМАРЕНКО,
к.е.н., доцент, докторант кафедри міжнародного обліку і аудиту,
Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана

Креативна модернізація столиці України

У статті обґрунтовується можливість проведення інноваційної модернізації в сучасній Україні на основі солідаризації інтересів держави і суспільства. Як один з основних модернізаційних процесів розглядається креативний розвиток національного господарства столиці України.

Ключові слова: *креативний розвиток, мегаполіс, столичне місто, глобалізація.*

Р.М. КРАМАРЕНКО,
к.э.н., доцент, докторант кафедры международного учета и аудита,
Киевский национальный экономический университет им. Вадима Гетмана

Креативная модернизация столицы Украины

В статье обосновывается возможность проведения инновационной модернизации в современной Украине на основе солидаризации интересов государства и общества. В качестве одного из основных модернизационных процессов рассматривается креативное развитие национального хозяйства столицы Украины.

Ключевые слова: *креативное развитие, мегаполис, столичный город, глобализация.*

In article substantiates possibility of conducting innovative modernization in contemporary Ukraine on the basis of solidarity of interests of state and society. As one of the major modernization processes considered creative development of the Ukrainian capital national economy.

Keywords: *creative development, metropolis, capital city, globalization.*

Постановка проблеми. Широкий розвиток креативних сфер у постіндустріальних країнах світу наприкінці 80 – початку 90–х років XX ст. породив чимало методологічних проблем щодо їхньої структуральної ідентифікації, адже значна більшість дослідників при визначенні компонентного складу цієї галузі відтепер вже виокремлювала як вартісні підходи, так і цивілізаційні. Результатом таких розбіжностей стала так звана аспектна класифікація. Так, R. Betting оцінює в креативному капіталі насамперед інтелектуальну складову, яка, на його думку, підлягала комерціалізації [1]. M. Castells, навпаки, сконцентрував свою увагу на інформаційній місії столиць, яка також мала бути націлена, виходячи з його глибокого переконання, на отримання прибутку [2]. Логічним продовженням численних дискусій стала книга Kevin Kelly, котрий намагався визначити сучасні правила нової економіки, питома вага якої в умовах глобалізації рік від року стрімко зростала [3]. Тобто вперше у світовій практиці заговорили про можливість оцінювання, градуювання та селектування людського капіталу, який за умов інтенсивного розвитку комунікацій [4] швидко перетворювався в надприбутки, технологія отримання яких суттєво відрізнялася від тих, що надходили з традиційних галузей – промисловості та сільського господарства [5].

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Питання технологічного розвитку та структурних трансформацій економіки завжди були в центрі уваги вчених–економістів. Унаслідок прискорення розвитку НТП та глобалізаційних процесів ці питання не втрачають своєї актуальності.

Питаннями технологічного розвитку і структурної трансформації економіки, збалансування її окремих елементів займалися такі відомі українські та закордонні економісти, як Ю.М. Бажал, В.Ф. Беседін, Л.Б. Вардомський, В.М. Геец, С.Ю. Глазьев, С. Єрохін, О.В. Лепьохін, Л.І. Федулова, О.Л. Фещенко, М.М. Якубовський, Ю.В. Яовец.

Метою статті є розгляд креативного потенціалу столиці України.

Виклад основного матеріалу. Вже на початку XXI ст. погляд фахівців на креативний розвиток національного господарства, і це є надзвичайно важливим для Києва, звівся до двох основних рівнів ідентифікації: галузевого за John Howkins [6], у межах якого передбачалося проведення секторальних маркетингових досліджень та регіонального чи локального (для мегаполісів) системних тест–аналізів, в яких основний ухил робився на агломераційну економіку (господарство). Такому підходу надавали перевагу британські дослідники Harven Armstrong та Jim Taylor [7]. Якщо у

© Р.М. КРАМАРЕНКО, 2014